

щомъ нѣкой отъ насъ си покаже носѣтъ започватъ изведнѣжъ да стрѣлятъ съ залпове.

— Е тогава, защо не турите чучелото на брус-твера да стрѣлятъ въ него, подзакачихъ азъ разговорчивия опълченецъ.

— Сега не стрѣлятъ вече, ваше благородие. Испървомъ, като развождахме чучелото надъ окопа, Турцитѣ съ залпове стрѣляха по него. Ето и раниха го даже на нѣколко мѣста, и опълченеца показва продупченото съ куршуми чучело, а подиръ като видѣха, че ги лъжемъ, прѣстанаха да стрѣлятъ.

Дѣсно-фланговия окопъ на 1-а рота отстоеше на десетина крачки отъ окопитѣ на 2-а дружина. Азъ се възползувахъ отъ близостъта и отидохъ при Поручикъ Шиваровъ. Слѣдъ като си поприказвахме съ него за вчерашния бой, рѣшихме да се приближимъ къмъ турската позиция — камънацитѣ. Рѣшено и сторено. Тръгнахме испърво по ската, който се понижава къмъ извора, а отъ тамъ, ту по трапчинкитѣ, ту измежду дебелиѣ клончести дървета, се приближихме до неприятеля на 300—350 крачки. Отъ тукъ неприятелската позиция още по добръ се виждаше. Едни отъ Турцитѣ, на чело съ Арапина, се бѣха расположили по камънацитѣ и току стрѣляха по нашата позиция, други пъкъ, влѣво отъ първитѣ, се укриваха между гѣститѣ дървета и сѣщо стрѣляха по ложементитѣ на 4-а дружина. Слѣдъ като разгледахме внимателно неприятелската позиция, тръгнахме да си вървимъ назадъ, но не бѣхме изминали 15—20 крачки, когато Турцитѣ ни забѣлѣзаха и откриха по насъ огънь. По тоя начинъ ни съпровождаха всичко врѣме съ гърмежи; но при все това, ний можахме благополучно да стигнемъ и да се скриемъ въ ложемента на 2-ра дружина.

Отъ случайно направената рекогносцировка, азъ се убѣдихъ, че на турскитѣ стрѣлци, които засѣднали въ камънацитѣ, ни нанасяха чувствителни загуби, и ни прѣпятствуваха да си вземаме вода отъ единствения на нашата позиция изворъ, можеше да имъ се противодѣйствува, а именно тъй: